

З Днем прикордонника, побратими!

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 21 (5467) 28 ТРАВНЯ 2015 РОКУ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ІЗ ПЕРШИХ УСТ

«Ми сильні, бо згуртовані»

Події в Криму та на Донбасі дали поштовх не лише до реформування системи охорони державного кордону. Вони стимулювали зміну пріоритетів і переосмислення цінностей кожним представником п'ятдесятитисячного колективу. Про це піде мова в інтерв'ю з Головою Державної прикордонної служби генерал-лейтенантом Віктором Назаренком.

4-5
стор.

ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Хто, як не ми?!

Одного разу, перебуваючи у дружній компанії разом з десантниками, почув, мовляв: ось у нас, десантури, є відповідне гасло: «Ніхто крім нас!» А ви, погранці, чим можете похвалитися? На цей закид ще зовсім юний лейтенант миттєво відреагував: «Хто, як не ми?!»

7
стор.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

■ Інвестиції через прикордоння

Україна та ЄС узгоджують чотири нові програми прикордонного співробітництва, які діятимуть у 2016 – 2020 роках. Зокрема: «Україна – Польща – Білорусь» (на суму 175,8 млн. євро), «Україна – Словаччина – Угорщина – Румунія» (73,9 млн. євро), «Україна – Румунія» (60 млн. євро) та «Басейн Чорного моря» (39,1 млн. євро). Загальний обсяг фінансування – 350 млн. євро для всіх країн-учасників. «У рамках пріоритетів Угоди про асоціацію, зокрема, курсу на децентралізацію, ми прагнемо активізувати інвестиційну, спільну економічну діяльність у тих регіонах, які межують з країнами ЄС, сприяти розвитку інфраструктурних проєктів, що наблизять Україну до створення європейських стандартів життя, – зазначила заступник міністра Кабінету Міністрів – директор Урядового офісу з питань європейської інтеграції Наталія Гнидюк. Передбачається, що у рамках цих програм місцеві громади зможуть реалізувати грантові проєкти для вирішення важливих завдань розвитку регіонів.

Ілона СОФІЮК

■ Допоможуть знайти роботу

Проєкт допомоги у працевлаштуванні ветеранам АТО ініціювали громадська організація «Координаційний центр допомоги учасникам АТО» та національний портал Rabota.ua. «Сьогодні велика кількість демобілізованих повертається додому і для них важливе питання працевлаштування», – заявила координатор проєкту народний депутат України Ірина Сисоєнко. Вона зазначила, що учасникам АТО необхідно допомогти не лише психологічно адаптуватися, а й навчити нових професій, щоб роботодавці мали всі підстави робити вибір на їхню користь. За словами директора департаменту порталу Rabota.ua Максима Немеша, понад 40 тисяч вакансій на порталі допоможуть ветеранам АТО швидко включитися в пошук роботи.

Кароліна КАРНАУХ

■ Контроль – посилити!

Голова Луганської військово-цивільної адміністрації Геннадій Москаль розпорядився посилити контроль на лінії розмежування. Зокрема, військовослужбовцям і правоохоронцям приписано вжити вичерпних заходів для припинення несанкціонованого пропуску пішоходів через лінію зіткнення у напрямках з контрольованих Україною Станиці Луганської та Щастя в окупований Луганськ, від українського села Лобачеве до окупованого села Жовте, від української Трьохізбенки в окупований Слов'янськ. Осіб, які спробують несанкціоновано перетнути лінію розмежування на Луганщині, будуть затримувати і передавати міліції.

Олена ТАЩИЛІНА

З НАГОДИ СВЯТА

Дорогі прикордонники! Шановні ветерани!

Сердечно вітаю вас із професійним святом – Днем прикордонника. Захист кордону держави із сивої давнини до сьогодні залишається важливим, почесним та одним із найвідповідальніших обов'язків. Нелегка служба під ворожими кулями, вдень і вночі, у спеку і холод – ніщо не стоїть на заваді сучасним прикордонникам виконувати визначені завдання. Відвагу, мужність і бойове братерство ви демонструєте щодня, щогодини, щомиті, інколи віддаючи найдорожче – своє життя.

Із болем у серці сумуємо й співчуваємо рідним і близьким загиблих героїв. Світла пам'ять про них завжди житиме в наших серцях. Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, щастя, миру та спокою. Нехай любов до України й людська шана надихають вас на нові звершення у благородній справі служіння Вітчизні! Вірю у вас і нашу Перемогу! Слава Україні!

Президент України Петро ПОРОШЕНКО

Дорогі й шановні друзі!

Сердечно вітаю вас із професійним святом! Сьогодні ми шануємо всіх мужніх, відданих, міцних і незламних воїнів, для яких безпека нашої держави – справа життя. Коли ворог зазіхнув на нашу землю, ви встали на захист нашої держави. Українські прикордонники одними з перших прийняли на себе ворожі кулі та «Гради». Ваша звитяга, сміливість і самопожертва стали прикладом виняткового героїзму та вірності Присязі. Пишаюся вами, дорогі прикордонники. Широ зичу стійкості, витримки, завзяття та віри у власні сили. Нехай Господь завжди береже нашу Батьківщину, її кордони та ваші життя! Вічна пам'ять синам України, які загинули смертю хоробрих, захищаючи рідну Вітчизну. Низький уклін сім'ям героїв. Слава Україні!

Прем'єр-міністр України Арсеній ЯЦЕНЮК

Шановні друзі!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди вашого професійного свята – Дня прикордонника. Сьогодні слова особливої вдячності – кожному прикордоннику України, який в умовах складної суспільно-політичної обстановки, ризикуючи своїм здоров'ям, а нерідко і власним життям, залишається прикладом мужності, відваги, самовідданості та самопожертви у захисті Батьківщини. Верховна Рада України активно працює над удосконаленням законодавчої бази щодо посилення соціального захисту військовослужбовців і членів їхніх сімей, щоб кожен із вас відчував турботу й захищеність. Ми високо цінуємо вашу нелегку та відповідальну службу! Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, добробуту, життєвої наснаги, впевненості у власних силах і нових звершень на благо України!

Голова Верховної Ради України Володимир ГРОЙСМАН

Дорогі прикордонники!

Сердечно вітаю вас і ваші родини з професійним святом! Сьогодні охоронці державних рубежів гідно продовжують традиції попередніх поколінь воїнів у зелених кашкетках, демонструючи високий професіоналізм, патріотизм і мужність. На жаль, нинішнє свято ми зустрічаємо із неоправданими втратами. 63 наші бойові побратими віддали життя, виконуючи священний обов'язок перед народом. Це – герої нашого часу, перед якими ми низько схиляємо голови. Вони назавжди залишаться в прикордонному строю. Вічна їм пам'ять і слава! Упевнений, що прикордонники і надалі з честю виконуватимуть визначені керівництвом держави та народом України завдання щодо захисту українського кордону. Дякую кожному військовослужбовцю та працівнику за вірність Військовій присязі й громадянському обов'язку. Дякую ветеранам, волонтерам і родинам наших воїнів за ширшу допомогу та підтримку. Бажаю усім вам міцного здоров'я, миру, добробуту, стійкості духу та нових звершень в ім'я нашої незалежної держави! Слава Україні!

Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Віктор НАЗАРЕНКО

УКРАЇНА – ЄС

Перепони усунено

Президент України Петро Порошенко заявляє, що політичні перешкоди для отримання безвізового режиму для наших співвітчизників з боку Європейського Союзу в 2016 році прибрано, й Україна зробить все можливе для того, щоб виконати необхідні технічні умови вчасно.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

За результатами Саміту «Східного партнерства», який відбувся у Ризі, Глава Держави зазначив, що звіт оціночної місії заплановано до 15 грудня, і до цієї дати мають бути виконані всі технічні умови. «Ми зробимо все для того, щоб цього досягнути», – підкреслив Президент. Петро Порошенко поінформував, що Європейський Союз на Саміті привітав прогрес, зроблений Україною та Грузією у виконанні Плану з лібералізації візового режиму. «Сьогодні було чітко заявлено, що залишилися деякі технічні питання, що стосуються безпеки ідентифікацій-

них документів, введення ідентифікаційних карток, які замінять внутрішній паспорт», – сказав Петро Порошенко. Також Україна має забезпечити ефективну реалізацію системи інтегровано-

управління кордонами, коли прикордонники будуть мати в своїй базі даних всю інформацію щодо особи або вантажу, починаючи від Інтерполу і закінчуючи фітосанітарною службою. Президент повідомив, що дав відповідні доручення щодо проведення наради, на якій буде скоординовано дії щодо питання

притулку, боротьби з торгівлею людьми та забезпечення прав людини, включаючи національні меншини, а також певні кроки в сфері боротьби з корупцією. Глава Держави також звернув увагу на той факт, що у Декларації Саміту ЄС наголошується на праві кожної країни самостійно обирати своє майбутнє, свій шлях. «Підтвердження фундаментальних принципів суверенітету, територіальної цілісності та кордонів є для нас дуже важливим», – сказав Петро Порошенко. Він також позитивно оцінив прийняте ЄС рішення про запровадження програми підтримки малого та середнього бізнесу країн «Східного партнерства» та допомогу в модернізації енергетичної сфери. Президент привітав рішення ЄС завершити підготовку Угоди про вільний авіаційний простір. Президент висловив сподівання, що підписання такої Угоди стане реальністю протягом 2015 року. Петро Порошенко також підтвердив, що з 1 січня 2016 року Угода про асоціацію між Україною та ЄС вступить у силу в повному обсязі. ■

ІНФРАСТРУКТУРА

«Європейський вал»: перші кроки

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк відвідав пункт пропуску «Сеньківка», що на Чернігівщині, де оглянув об'єкти інженерно-технічного облаштування українсько-російської ділянки державного кордону.

Андрій ДЕМЧЕНКО

Глові Уряду було продемонстровано початок першого етапу комплексу робіт, передбаченого Планом заходів щодо побудови охорони українсько-російського кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та АР Крим.

— Цей проект має дати можливість Україні захистити свою територію, насамперед від диверсійних груп, російських терористів і бандитів, від незаконного перетину державного кордону, незаконної міграції, торгівлі людьми, зброєю та наркотиками, — підкреслив Прем'єр-міністр.

Окрім того, Арсеній Яценюк наголосив, що проект «Європейський вал» став фактично електронною системою контролю над державним кордоном. Вона передбачає чотири можливості електронної ідентифікації — як на землі, так і з повітря, зокрема

й із залученням безпілотних апаратів. Уся ця система зводиться на один пульт, і оператор приймає рішення з огляду на те, хто перетнув кордон — чи це жива сила, чи техніка. Після цього він або дає вказівку затримати, або вказівку на знищення тих, хто посягає на територіальну цілісність та безпеку української держави.

Загалом комплексне облаштування державного кордону України реалізовуватиметься у три етапи. Нинішнього року буде створено систему суцільних земляних споруд, здійснено облаштування місць несення служби та опорних пунктів, а протягом другого етапу, 2016 року, відбудеться скорочення ділянок відповідальності та розгортання нових прикордонних підрозділів і створення належної інфраструктури кордону на цих ділянках. Протягом 2017 — 2018 років розпочнеться реалізація третьої частини — обладнання кордону й прикордонних підрозділів сучасними засобами

спостереження, сигналізації та ураження. Координацію всієї діяльності покладено на Адміністрацію Державної прикордонної служби.

Даний проект базується на кращих ідеях щодо організації системи інженерно-технічного захисту кордону. Варто зазначити, що до реалізації Плану залучатимуться українські компанії та вітчизняні виробники. Це дозволить насамперед стимулювати економіку країни та створити додаткові робочі місця. З іншого боку — близько 40% коштів, витрачених на проведення робіт, знову повернуться у бюджет держави у вигляді податків.

2015 року на інженерно-технічне обладнання державного кордону буде виділено кошти у сумі 300 мільйонів гривень. Вони будуть спрямовані насамперед на облаштування сухопутної ділянки кордону з РФ в

межах Чернігівської, Сумської, Харківської та Луганської областей.

Продемонстрований на ділянці Чернігівського загону комплекс інженерних споруд включає систему штучних перешкод на можливих напрямках руху техніки, спостережні пункти та вежі, суцільний рів, загороджувальний паркан, сигналізаційні пристрої тощо. Крім того, будуть обладнані елементи інженерного облаштування пункту пропуску, захисні споруди для укриття пасажирів і персоналу.

Загалом у районі даного опорного пункту на сьогодні встановлено 1,5 км загороджень, облаштовано спостережну вежу, перекриті щілини, бліндажі, кількасот метрів траншей та забезпечено їх маскування, створено протитанковий рів, контрольно-слідову смугу, малопомітні перешкоди тощо. ■

ГАРЯЧІ БУДНІ

Річард не підвів

Одну з найбільших нинішнього року партій марихуани затримали «зелені кашкети» у пункті пропуску «Нові Яриловичі», що на кордоні з Білоруссю. А переправляв сябрам «веселу травичку» водій легкового «Мерседеса» — мешканець Придністров'я. Те, що з автомобілем не все гаразд, першим зметував інструктор мобільної кінологічної групи. Старший сержант помітив, як мандрівник нервово спостерігає за прикордонниками. Саме нестандартна поведінка водія спонукала його залучити до справи свого службового собаку Річарда. Натренований на пошук наркотиків пес одразу ж подав характерний сигнал. Довірившись нюхові помічника, прикордонники вивели автомобіль із загального потоку для ретельного огляду. Як з'ясувалося, собака не помилилася: із тайника, обладнаного в баку для пального, дістали 49 поліетиленових пакунків та три пластикові пляшки з марихуаною загальною вагою майже 57 кілограмів.

Марина ГАВРИЛЬЧЕНКО

Куди прилаштувати «Новоросію»?

Партію друкованої продукції сепаратистів виявили співробітники Держприкордонслужби у контрольному пункті «Березове», що на Донеччині. Під час перевірки автомобіля «Хюндай», яким їхали з Донецька до Ольгинки троє громадян України, військовослужбовці знайшли одну тисячу примірників газети «Новоросія». Затримані пояснили, що «пресу» везли не для продажу, а для побутового використання. Усіх громадян України передано співробітникам СБУ.

Олександр ТИХОНОВ

Не знав, що став «небіжчиком»

Курйозний випадок трапився днями на адмінмежі з окупованим Кримом. У контрольному пункті «Чаплинка» прикордонники Херсонського загону затримали громадянку України, яка прямувала на півострів автомобілем «Форд». Із собою жінка везла немовля 2014 року народження. Однак під час перевірки документів з'ясувалося, що надане молодою матусею свідоцтво про смерть батька дитини — підроблене. Вочевидь, у такий спосіб вона намагалася вивезти малюка без нотаріально завіреної згоди від батька. Тепер винахідливий громадянин доведеться давати пояснення співробітникам правоохоронних органів. Цікаво, як відреагує сам «небіжчик» на інформацію про цинічний вчинок колишньої коханої?

Людмила ТКАЧЕНКО

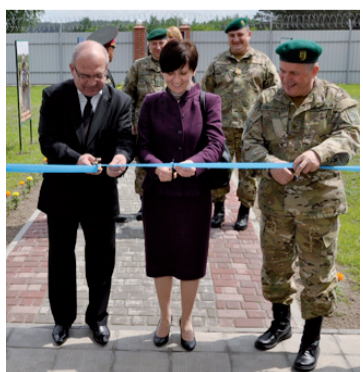
УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ

«Висоцьк» оновлений

До Дня прикордонника після повної реконструкції на Волині відкрито відділ прикордонної служби «Висоцьк» Луцького загону.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

Переоблаштовували підрозділ у рамках Програми транс-кордонного співробітництва «Україна—Польща—Білорусь». В урочистому відкритті відділу взяли участь перший заступник Голови Державної прикордонної служби України генерал-майор Василь Серватюк, Генеральний Консул Республіки Польща у м. Луцьк Беата Бживчи, комендант Надбужанського відділу Прикордонної варті Республіки Польща полковник Вальдемар Скарбек, голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик, а також місцева громада. Перш за все присутні пом'янули загиблих під час бойових дій на Сході України в 2014—2015 роках і поклали квіти на могили прикордонників, які захищали Батьківщину у 1941 році від фашистів.

Генерал-майор Василь Серватюк подякував представникам Європейського Союзу за фінансову підтримку даного проекту та привітав усіх присутніх прикордонників, ветеранів і гостей з професійним святом.

Загалом вартість проведених робіт із реконструкції впр «Висоцьк» склала 8 мільйонів 47,7 тисяч гривень. Та й об'єм самих робіт виявився чималим. У ході облаштування реконструювали 35 будівель і споруд адміністративно-житлового, господарчого та комунального призначення. Окрім того, прокладено мережі водопостачання, каналізації, теплопостачання та електромереж, змонтовано блочну трансформаторну підстанцію тощо.

Нагадаємо, що ВПС «Висоцьк» приступив до охорони держрубежу 10 квітня 2010 року. За час існування підрозділ досяг значних показників в оперативно-службовій діяльності, а на ділянці Луцького прикордонного загону зазвичай утримував лідерські позиції серед інших підрозділів. З початку заснування відділу, який охороняє 24,5 км кордону з Польщею, прикордонники затримали тут не один десяток порушників рубежу, вилучили контрабанди на понад 1,5 мільйона гривень, до адмінвідповідальності притягнули 230 осіб. ■

ВШАНУВАННЯ

Во славу героїв

Пам'ять прикордонників Могилів-Подільського загону — старшого лейтенанта Олександра Дзюбелюка та старшого солдата Павла Дмитренка, які загинули 27 липня 2014 року в боях на Донбасі, урочисто вшанували у населених пунктах, де народилися та виростили герої. У заходах взяли участь рідні, друзі, керівники та мешканці селищ, а також товариші по службі загиблих.

Людмила КАТЕРИНИЧ

Про життя та подвиг Олександра Дзюбелюка нагадуватиме меморіальна дошка, встановлена на фасаді Новоушицької загальноосвітньої школи № 2 та експозиція місцевого краєзнавчого музею. Натомість у аграрному технікумі, де пройшли студентські роки Олександра, відбувся вечір спогадів під назвою «Свіча немеркнучої слави», присвячений герою. Крім того, у центрі Нової Ушиці висаджено дерево Немеркнучої слави Героїв України. Молодий дуб, тягнучись до сонця, нагадуватиме людям про тих, хто віддав життя за рідну землю.

На честь прикордонника Павла Дмитренка у його рідному селищі Джурині відкрито пам'ятну стелу.

Розповідаючи про своїх бойових побратимів, військовослужбовці, котрі разом з Павлом Дмитренком та Олександром Дзюбелюком виконували бойові завдання на пункті пропуску «Довжанський», пригадують: «Напрочуд сміливими були хлопці! Не дивлячись на нерівні сили, вірили у нашу перемогу. Під постійними обстрілами старший

лейтенант Олександр Дзюбелюк, як справжній офіцер, понад усе піклувався про підлеглих, дбав про їхню безпеку. Павло Дмитренко, дещо старший за віком, повсякчас опікувався молодшими товаришами, навчаючи

їх життєвих премудростей. Того трагічного дня по позиціях прикордонників з російської сторони було випущено понад 250 снарядів. Старший солдат Дмитренко, побачивши, як його товаришів Володю Блажка, Віктора Соколовського та Сашу Дзюбелюка «накрило» в одному з бліндажів, не вагаючись, поспішив на допомогу. Наступний вибух забрав і його життя...».

Пройде час, збіжать роки, але немеркнучою залишиться слава героїв-прикордонників, які полягли за Вітчизну. Наскільки вистачило сил, вони боронили рідну землю. Заради нас. Заради тих, хто прийде завтра і житиме під мирним небом. ■

Віктор Назаренко: «Ми сильні, бо згуртовані»

Вже другий рік поспіль українські прикордонники зустрічають своє професійне свято в бойових порядках. Події в Криму та на Донбасі дали поштовх не лише до пошуку нових підходів в організації служби та реформування системи охорони державного кордону. Вони стимулювали зміну пріоритетів і переосмислення цінностей кожним представником п'ятдесятитисячного колективу. Трагічні уроки засвоюються швидко, і сьогодні прикордонне відомство готове до виконання завдань у нових умовах, має низку серйозних напрацювань та стратегічні плани на майбутнє. Про це піде мова в інтерв'ю з Головою Державної прикордонної служби генерал-лейтенантом Віктором Назаренком.

Інтерв'ю вела
Ольга МІРОШНИЧЕНКО

— Вікторе Олександровичу, наскільки відчутними є зміни, що відбулися в ДПСУ?

— Без сумніву, цей період був для нас найскладнішим за весь час існування незалежної України. Анексія Криму, дестабілізація обстановки на сході країни та військова агресія Росії — ці фактори змусили відомство оперативним чином виробити нову стратегію діяльності, яка б відповідала новим викликам і загрозам та давала можливість адекватно реагувати на обстановку. Нам довелося одночасно змінюватися, навчатися та вдосконалюватися в надскладних умовах. А це, повірте, — величезне випробування для відомства, що останні два десятиріччя будувало свою стратегію винятково з позиції правоохоронного органу мирного часу.

На початку минулого року все змінилося. І лише завдяки згуртованості всього колективу, мужності й самовідданості кожного прикордонника відомство трансформувалося. Нам вдалося багато чого досягти та нарешті усвідомити, що головна наша сила — у згуртованості. У результаті ми вийшли на визначені Президентом та штабом АТО рубежі й побудували в смузі безпеки вздовж лінії бойових зіткнень надійну та ефективну систему оборони і контролю. Сьогодні Служба має необхідну зброю, бронетехніку, готова до дій при загостренні обстановки. Наш персонал пройшов підготовку та, що важливо, мотивований на якісне виконання поставлених завдань. Красномовним показником цього слугують цифри. Лише впродовж 2015 року прикордонники в межах зони АТО затримали понад 200 осіб, причетних до діяльності незаконних злочинних угруповань, виявили 25 одиниць зброї, понад 2 700 боєприпасів, більше 11 мільйонів гривень, які приховано провозилися через лінію розмежування, затримали товарів на суму майже 200 млн. гривень. Звісно, залишається багато проблем, які потрібно вирішити. Практично щодня змінюється обстановка на сході країни. Але я впевнений, що з такими професіоналами — справжніми патріотами, які зараз проходять службу в лавах нашого відомства, ми зможемо успішно виконати усі поставлені завдання.

— Концепція розвитку Держприкордонслужби до 2015 року була спрямована на розвиток відомства передусім як правоохоронного органу. Зараз акценти зміняться?

— Передусім хочу наголосити: Державна прикордонна служба не відступає від визначених принципів становлення та розвитку у статусі правоохоронного органу. Це наш європейський вибір і принципова позиція, схвалена на державному рівні. Ми не збираємося відмовлятися від позитивних здобутків, досягнутих за весь період

діяльності Служби. Однак сьогодні, з появою нових загроз, ми маємо бути готовими адекватно реагувати на всі зовнішні й внутрішні виклики та відповідно коригувати питання розвитку відомства на всіх напрямках.

Нині в нашій державі завершується розроблення трьох стратегічно важливих у сфері національної безпеки документів. Це Стратегія національної безпеки, Воєнна доктрина та Концепція розвитку сектору безпеки і оборони. Усі вони розраховані на період до 2020 року. В розробці всіх цих документів наше відомство бере активну участь у складі робочих груп. Таким чином, ми від самого початку заклали фундамент нашого подальшого розвитку в якості невід'ємного сегмента забезпечення національної безпеки держави.

Триває робота над нашими відомчими документами: Стратегією розвитку Державної прикордонної служби України і Державною цільовою правоохоронною програмою «Облаштування та реконструкція державного кордону» після 2015 року. Вони передбачені Планом дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України і нам у цьому активно допомагають експерти Консультаційної місії ЄС для сприяння реформі сектору цивільної безпеки в Україні (EUAM Ukraine). Даними документами визначено основні цілі й завдання Держприкордонслужби до 2020 року та шляхи їх вирішення. У кінцевому результаті ми маємо мінімізувати загрози прикордонній безпеці та забезпечити готовність держави до охорони майбутніх зовнішніх кордонів ЄС.

Реформування Служби здійснюватиметься поетапно. Зокрема, на першому етапі (до кінця 2017 року) планується побудувати систему охорони державного кордону на східній та південній ділянках з урахуванням як реальних, так і потенційних воєнних загроз. Це передбачає суттєве збільшення щільності їх охорони, створення системи інженерних споруд, зменшення ділянок відповідальності діючих і розгортання нових підрозділів з відповідною інфраструктурою, модернізацію системи висвітлення надводної обстановки, технічне переоснащення, оновлення складу Морської охорони та парку авіаційної техніки тощо.

Крім цього, на першому етапі планується організація спільної оперативної охорони кордону з державами — членами ЄС. Це спільні контроль і патрулювання, обмін інформацією, аналіз ризиків, співпраця оперативних органів тощо.

Велику увагу буде приділено підвищенню боєздатності ДПСУ шляхом удосконалення системи комплектування особовим складом, модернізації усіх технічних засобів та формування сучасної системи логістики.

— Наскільки сьогодні міцні наші позиції в зоні розмежування, на кордоні з Російською Федерацією та на адмінмежі з Кримом?

— Не забуваймо, що впродовж останніх двох десятиріч інженерне облаштування

українсько-російського кордону та укріплення позицій не входило до переліку визначених державою пріоритетів. Традиційно вважалося, що Росія — наш мирний сусід. Помилковість цих підходів ми відчули під час анексії Криму та в період розвитку подій на Донбасі, де за легковажність довелося заплатити надзвичайно високу ціну.

У березні — травні минулого року Держприкордонслужба на межі зусиль намагалася завадити проникненню на територію України з Росії військових найманців, зброї, техніки та засобів терору. Однак зробити це на той час вже було практично неможливо, зокрема й через відсутність належних інженерних споруд, перешкод для руху техніки й живої сили, а також недосконалість системи оперативного та технічного контролю. Даний жорстокий урок ми засвоїли дуже добре і тепер робимо все можливе, аби подібна ситуація не повторилася. Саме це ставилося за мету при розробці Плану заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та Автономної Республіки Крим, який вже затверджено Урядом. У ньому враховано досвід провідних країн, а також напрацювання вітчизняних інженерів і зброярів. Згідно з Планом близько двох тисяч кілометрів українсько-російського державного кордону, територій, прилеглих до районів проведення АТО та Криму буде обладнано системою, яка складається з декількох ліній захисту. Це інженерні та фортифікаційні споруди, технічні засоби контролю й компоненти вогневого захисту, що дозволить проводити ефективний моніторинг кордону і мінімізує ймовірність його безконтрольного порушення.

— Як вшановує відомство героїв-прикордонників, які віддали за наше європейське майбутнє власне життя?

— Впевнений, що наступні покоління ще дадуть належну оцінку подвигу українських військових. Державна прикордонна служба вже втратила в цій неоголошеній війні 63 своїх найкращих товаришів. І зараз усе, що ми робимо, — для того, аби кількість втрат не збільшувалася.

Ми не можемо повернути матерям їхніх синів, однак зобов'язані робити все можливе, щоб вони не залишалися наодинці зі своїм боєм і проблемами. Основна робота у цьому напрямку ведеться на рівні прикордонних загонів, однак якщо вона виходить за межі їх компетенції, тоді підключається Колегія Держприкордонслужби. Відзначаю, що ми завжди підтримуємо всі ініціативи, які стосуються допомоги сім'ям загиблих. Це і соціальна допомога, і робота з увічнення пам'яті героїв-прикордонників, і відкриття меморіальних знаків та Алеї Слави у них на батьківщині, а також популяризація їхнього подвигу в суспільстві.

Усього у нас близько 200 членів родин загиблих, яких необхідно забезпечити усіма гарантованими державою правами. Більшості з них сьогодні вже призначено пенсії. Інші почнуть отримувати виплати найближчим часом. Що стосується надання родинам житла, хочу повідомити, що Служба тримає це питання на постійному контролі. Із 19 сімей загиблих, які мали право на отримання житла від ДПСУ, 11 вже його отримали. Стосовно решти восьми ми направили відповідні документи в Мінекономрозвитку і, сподіваюся, незабаром це питання буде вирішено.

— Ще одна болюча тема. Який наразі стан справ щодо пошуку зниклих безвісти прикордонників і тих, хто потрапив у полон?

— Моя позиція як керівника відомства — незмінна: кожен військовослужбовець повинен бути знайдений. Ми не маємо права на спокійне життя, доки хоча б одна людина перебуває в полоні у ворога, а останнє тіло героя не поховано з усією належною пошаною. Для цього на початку грудня минулого року ми створили робочу групу, що займається розшуком військовослужбовців-прикордонників. До неї увійшли посадові особи підрозділів АДПСУ, а також представники прикордонної профспілки, комітету ветеранів, Громадської ради при ДПСУ, деяких громадських організацій. Ми також активно співпрацюємо з представниками «Міжвідомчого центру допомоги громадянам у питаннях звільнення полонених, заручників і віднайдення зниклих безвісти».

ІЗ ПЕРШИХ УСТ

який діє при Службі безпеки України, «Офіцерський корпусом» та пошуковцями спілки «Народна пам'ять». Нещодавно підключили до цієї роботи і Місію ОБСЄ. Крім цього, намагаємося використовувати всі доступні засоби, зокрема й неформальні контакти з людьми, які проживають на підконтрольній території. Це вимушений крок заради встановлення істини.

Щотижня в четвер ми запрошуємо родичів прикордонників на селекторні наради, що проходять в режимі відеозв'язку. Ми нічого не приховуємо, бо вважаємо, що близькі люди мають знати, чим займається група. Часто вони самі надають нам нову інформацію. Звичайно, це дуже не проста, тривала й почасти болісна робота. Ми чудово розуміємо, що жодна гучна заява чи офіційний звіт не притамає горе батьків і дружин зниклих бійців, однак запевняю: відомство й надалі робитиме усе можливе для їх пошуку.

— Вікторе Олександровичу, торік Ви очолювали міжвідомчу групу з оформлення так званого російського гумконвою, де мали змогу особисто переконатися у «гостинності» північно-східних сусідів. Відтоді каравани їхніх вантажівок постійно вдираються до України. На фоні такого безпрецедентного нехтування всіма міжнародними нормами чи підтримує ДПСУ якісь стосунки з російськими колегами?

— До російської агресії у нас були нормальні робочі стосунки, однак тепер ми їх практично повністю припинили. На даний момент лише здійснюємо службу переписку та маємо вимушені контакти, переважно через МЗС.

Сьогодні українська прикордонно-митна міжвідомча група перебуває в російському пункті пропуску «Донецьк» і здійснює візуальний огляд так званих «гуманітарних вантажів». Це — початковий етап у рамках складного процесу відновлення контролю над українським кордоном, передбаченого пунктом 11 Мінських домовленостей. На даний момент в Україну вже прослідувало 27 так званих «гуманітарних караванів». І хоча кожен із них нараховував сотні вантажівок, лише 34 автомобілі з першого «конвою» було оформлено відповідно до норм міжнародного та вітчизняного законодавства. Інші машини йшли або взагалі без будь-якого огляду, або ми здійснювали лише візуальний огляд без виконання контрольних функцій.

Принагідно зауважу, що нашим співробітникам там дуже нелегко через постійний моральний і психологічний тиск.

— Сьогодні головна тема прикордонних месиджів — діяльність ДПСУ в «гарячих» регіонах. Проте завдання Служби — це забезпечення надійної охорони усіх ділянок держкордону. Розкажіть, які проблеми тут існують, чи не позначилися воєнні дії на якості охорони державного рубежу в цілому?

— Звичайно, війна вплинула на діяльність наших органів і підрозділів по всьому периметру державного рубежу. Насамперед тому, що військовослужбовці, які проходять службу на інших ділянках, залучаються до виконання завдань у зоні проведення АТО. На даний момент майже одинадцять тисяч наших бійців пройшли бойове хрещення. Половина з них вже отримала статус учасника АТО. Однак відзначу, що при всьому негативі ці люди здобули неоціненний досвід, насамперед як фахівці та патріоти. Крім цього, сьогодні на більшості ділянок охорона кордону здійснюється в посиленому режимі. Це викликано тим, що існує постійна загроза проникнення на територію України диверсантів, терористів, торговців зброєю та боеприпасами, інших осіб, які можуть destabilізувати ситуацію в нашій країні. Це вимагає додаткових зусиль і не дозволяє ні на хвилину втрачати пильність.

Наведу лише один приклад. У період травневих свят було відмовлено у в'їзді в Україну 109 представникам байкерського руху — переважно громадянам країн Західної Європи. Ми мали інформацію з високим ступенем вірогідності про зв'язки деяких з них з російськими ультранационалістичними організаціями і наміри здійснити провокації у кількох великих містах. При цьому

байкери їхали в нашу країну через пункти пропуску на заході, півночі та півдні країни. Тому незважаючи на те, що основна наша увага спрямована на забезпечення захисту та оборони східного кордону, якість охорони інших ділянок ні в якому разі не повинна знижуватися.

Це прекрасно усвідомлює і Адміністрація Держприкордонслужби, і керівники регіональних управлінь. На виконання завдань, визначених Президентом України, ми суттєво посилили заходи з протидії злочинності на державному кордоні. Так, з початку нинішнього року через кордон (без урахування лінії розмежування в зоні АТО) було пропущено 25,5 млн. осіб та 6,5 млн. одиниць транспорту, затримано більше шести тисяч порушників кордону, понад тисячу незаконних мігрантів, вилучено майже 300 одиниць зброї, понад три тисячі боеприпасів, 75 кілограмів наркотиків і контрабанди на суму майже 140 мільйонів гривень. Як бачите, своїх позицій ми не втрачаємо.

— У квітні прийнято закон про збільшення чисельності Держприкордонслужби на три тисячі військовослужбовців. Як буде використано цей ресурс?

— Враховуючи військово-політичну обстановку в країні, Верховна Рада України 9 квітня цього року ухвалила закон щодо збільшення граничної чисельності Служби на 3000 військовослужбовців. Це дасть нам змогу створити потужні резерви, основним завданням яких буде як оборона, так і охорона державного кордону. Наразі в Адміністрації Держприкордонслужби опрацьовано пропозиції щодо розгортання нових структурних одиниць — прикордонних підрозділів швидкого реагування. Саме вони мають стати основою системи охорони на найбільш загрозливих напрямках та елементом посилення прикордонних загонів у разі різкої зміни обстановки. Ці підрозділи

також виконуватимуть завдання з локалізації кризових ситуацій на кордоні, припинення збройних конфліктів та інших провокацій, а також братимуть участь у боротьбі з диверсійно-розвідувальними групами. Усього планується створити шість підрозділів, кожен з яких буде здатний у найкоротші терміни оперативно прикрити ділянку кордону до 18 кілометрів та не допустити прориву противника. Перші три підрозділи швидкого реагування з'являться вже до кінця нинішнього року.

— За якими принципами формуватиметься особовий склад цих підрозділів, адже завдання, що на них покладатимуться, вимагають особливої підготовки та певного досвіду?

— Звичайно, фахова підготовка стоїть на першому місці, адже люди не лише повинні бути готовими діяти в бойових умовах, а й мати необхідні знання та вміння користуватися новітньою зброєю. Перевага при комплектуванні надаватиметься тим, хто вже має досвід участі в антитерористичній операції. Також будемо комплектувати новостворені підрозділи мобілізованими військовослужбовцями після проходження ними відповідного навчання. Підготовка проводитиметься на базах Національної академії та у навчальних центрах Державної прикордонної служби і Збройних Сил України.

— Як у Службі організовано співпрацю з волонтерськими організаціями і як Ви особисто оцінюєте рівень такої співпраці?

— Рік, що минув від початку воєнних дій, продемонстрував усім нам, яким патріотичним, безкорисливим і самовідданим є український народ. Найяскравішим прикладом цього є надзвичайний підйом волонтерського руху. Допомога волонтерів дійсно є неоціненною для українських прикордонників. Немає жодного підрозділу в зоні АТО чи на адмінмежі з окупованим Кримом, куди б вона не надходила. Хочу висловити усім шире влчність за це, адже їхній внесок, безперечно, дозволив нам вистояти у ці важкі часи. До прикладу, на початок АТО прикордонні підрозділи мали лише 524 бронежилети, а кевларові шоломи тоді були просто розкішшю. Але завдяки наполегливій роботі державних інститутів, волонтерів і міжнародно-технічній допомозі дуже швидко ситуацію вдалося виправити. Сьогодні наше відомство має понад 15,5 тисячі бронежилетів не нижче четвертого класу захисту та понад дев'ять тисяч кевларових кулезахисних шоломів. Як я вже говорив, при Адміністрації працює Громадська рада, до якої входять і волонтерські організації. Так що наша співпраця триває, волонтери продовжують підтримувати «зелені кашкетів», і таким чином роблять вагомий внесок у справу захисту кордонів.

— Одним із найактуальніших питань на сьогодні є протидія корупції в державних органах. Чи відбувається очищення лав відомства від співробітників, котрі дискредитують професію прикордонника?

— Коли на Донбасі гинуть наші бойові побратими, ніхто не має права ганьбити їхній подвиг. Протидія корупції — це сьогодні, без перебільшення, другий фронт. Тому викоринення таких явищ, як хабарництво, зловживання владою, протекціонізм,

відомства на 2015 рік передбачено 4 млрд. 446 млн. гривень. Це на 16% більше, ніж минулого року, однак з урахуванням тих викликів, які на сьогодні стоять перед нами, цього недостатньо. Водночас хочу підкреслити, що підвищення грошового утримання військовослужбовців до рівня Збройних Сил ми визначили для себе пріоритетним завданням. Насамперед це стосується ліквідації вказаної диспропорції в рівнях грошового забезпечення прикордонників, які беруть участь в антитерористичній операції. Зокрема, з вересня 2014 року завдяки встановленню надбавок і премій військовослужбовцям, які проходять службу в Луганському та Донецькому прикордонних загонах, Маріупольському загоні Морської охорони, оперативного-військових відділах Східного регіонального управління з місцем дислокації на території Донецької та Луганської областей та бійцям, направленим для участі в АТО у складі ОБП, прикордонних комендатур, мобільних прикордонних застав, рівень грошового забезпечення збільшено удвічі. Таким чином, з урахуванням виплати винагороди за участь в АТО згідно з постановою Кабінету Міністрів України прикордонник отримує тут стільки ж, скільки й військовослужбовець ЗСУ на рівнозначній посаді.

Що стосується інших ділянок, то тут військовослужбовцям грошове забезпечення було збільшено залежно від військового звання та вислуги років у середньому на 150–250 гривень за рахунок збільшення на 30% розміру премії. Ми активно співпрацюємо з Міністерством фінансів України і сподіваємося, що незабаром диспропорцію в оплаті буде усунуто.

— Як вирішуються житлові питання, зокрема і стосовно тих, хто повернувся із зони бойових дій?

— Нинішнього року Державним бюджетом на будівництво житла передбачено 60 мільйонів гривень, які будуть спрямовані на будівництво та реконструкцію 16 відомчих об'єктів житлового призначення. Дев'ять із них, які вже мають високу ступінь готовності, планується ввести в експлуатацію найближчим часом. Це дозволить забезпечити житлом родини прикордонників, насамперед тих, які задіяні в проведенні антитерористичної операції, 252 квартирами та 24 кімнатами у відомчих гуртожитках.

Станом на початок травня оформлено декларації про готовність об'єктів до експлуатації та передано на розподіл 48 квартир та 11 кімнат. З них 40 квартир — у місті Чоп, 8 — у відділі прикордонної служби «Млчівка» Житомирського загону та 11 кімнат в ОКПП «Київ». Крім того, нинішнього року із спеціального фонду два з половиною мільйони гривень буде спрямовано на будівництво об'єктів житла у рамках програми транскордонного співробітництва «Україна — Польща — Білорусь».

Про те, що житлове питання Служба тримає на постійному контролі, свідчить факт, що тільки у військовому містечку в Бортничах за останні роки введено в експлуатацію три гуртожитки на 100 квартир та 68 кімнат з їдальнею. У перспективі тут планується побудувати житловий комплекс з п'яти будинків на 404 квартири для сімей прикордонників Київського гарнізону.

— І на завершення. Що б Ви побажали всім прикордонникам та їхнім родинам у переддень професійного свята?

— На жаль, нинішній День прикордонника наше відомство зустрічає із неправними втратами. Ми низько схиляємо голову перед Героями, які віддали життя, виконуючи священний обов'язок. Вічна їм пам'ять і слава.

Усім охоронцям рубежів держави — солдатам, генералам, службовцям — хочу подякувати за мужність, витримку та відданість своїй професії. Саме завдяки вашій щоденній праці ми успішно виконуємо всі поставлені завдання. Саме від вас залежить доля й майбутнє країни. Окремо дякую ветеранам, волонтерам та рідним наших воїнів за допомогу та підтримку, без якої нам було б украй важко. Бажаю всім вам міцного здоров'я, миру, добробуту, стійкості духу та нових звершень в ім'я нашої незалежної Держави! ■

Герой повернувся у стрій

Багатьом із тих, хто не відчув на собі тяжкість воєнних буднів, здається, що війна робить людину безнадійно жорсткою. Утім, люди, яким пощастило зустріти старшого солдата Віталія Тининику, впевнені: це далеко не так.

Володимир ПАТОЛА,
Людмила КАТЕРИНИЧ

Відправляючись на буремний Донбас, Віталій лишив удома дружину та сина. І поки воював, народився ще один нащадок. Чоловік скучав за сім'єю і тому до дітей, яких зустрічав у зоні АТО, його ставлення було особливим.

Діти ж нині на Донбасі — не такі безтурботні, як скрізь. Загальне напруження мимоволі передається їм. На людей у формі та зі зброєю дивляться далеко не безжурно. Тим більше на блокпостах. Беруть приклад з дорослих, які тут поводяться з обережністю. Адже навіть якщо у них все в порядку із документами та вантажем, то все одно момент очікування дозволу на перетин межі — не з приємних. Мало що кому і чого нині не можна, і які з цього випливають обмеження. Природно, що передається такий настрій і дітям.

Однак хвилювання малечі зникало на очах, коли підходив дядько-прикордонник у повному бойовому спорядженні, але при цьому ввічливий та усміхнений, діставав з безрозмірної кишені розвантажувального жилета цукерки і з посмішкою пригощав. Солодощі, чи то подаровані волонтерами та залишені на такий випадок, чи спеціально куплені, у Віталія були напоготові завжди.

Проте коли мирні будні змінилися на бойові, гранатометник Тининику теж був на своєму місці. 30 серпня їхній блокпост атакував ворожий танк. Т-72 — машина грізна. Далеко не кожне влучення гранати чи іншого боеприпасу завдасть йому шкоди. Тоді механік-водій, зустрівши потужну відповідь, допустив помилку, і броньований монстр потрапив до кювету, з якого виліз самостійно не зміг. Проте екіпаж не був налаштований на припинення бою. Тоді Віталій разом із товаришем — Олегом Венгером — кинулися до бронемашини і примусили налашту-

ваних на оборону танкістів здатися в полон. У підсумку в парку української військової техніки без усякої напруги для промисловості з'явилася нова бойова одиниця.

При захисті блокпоста, що контролював дорогу на Дебальцево, довелося вести запеклі бої. Ворог невпинно атакував. Мінометні обстріли чергувалися з навалами піхоти. Тож у бліндажі сховатися не виходить, бо можна пропустити момент, коли ворожі піхотинці наблизяться впритул і закидають бійців у фортифікаційній споруді гранатами.

Тому під шквальним вогнем Віталій разом із коригувальником артилерії періодично виходив задля контролю ситуації та наведення на ціль українських гармат. При цьому точився бій з ворожою піхотою. Віталій стріляв прицільно, азартно і мабуть тому не встиг вчасно залагти при черговому влученні міни. Один із осколків пройшов збоку між пластинами бронезилета. Товариші надали йому першу медичну допомогу та викликали до пораненого «швидку».

Саме так. Карету «швидкої». Бо в боях за Дебальцево лікарі виконували клятву Гіппократа не менш самовіддано, ніж військові свою присягу. Поранених бійців нерідко прямо з поля бою забирали військові санітарні машини, лікарі-волонтери своїм транспортом і звичайні машини з червоним хрестом із цивільних лікарень. Саме така й дісталася місця бою за півгодини від виклику.

Воїн уже встиг втратити багато крові, був на грані втрати свідомості. При цьому тримався стійко, навіть намагався жартувати, підбадьорювати товаришів. Просив обов'язково зберегти штик-ніж часів Першої світової війни, який передавався у його родині від батька до сина.

Звісно, дістатися пацієнта лікарі не могли. Під'їхати ближче ніж за 400 метрів ніяк не виходило. Тож треба було доставити Віталія до машини. Однак усі пам'ятали: напередодні у такій ситуації одним снарядом було накрито й «швидку», і пораненого — армійців і тих двох солдатів, які його несли.

Віталій добре розумів: якщо його доправлятимуть хлопці, вони наражатимуться на смертельну небезпеку. У той же час, за влучення у живіт осколка, кожен рух ураженого дається йому із пекельним боєм. Може поживитися кровотеча і станеться незворотне. 400 метрів у такому стані — це більш ніж марафон для здорового. І тим не менш Віталій вибрав — нести себе за бороняє, спробує дійти сам. А друзів попросив лише прикрити його похід шільним вогнем.

Хоробрі завжди мають щастя. Товариші прикрили вогнем, Віталій зібрав усю волю і йому одному відомо, ціною яких надлюдських зусиль він таки спромігся пройти ці найдовші та найболочіші у житті метри.

Лікарі йому допомогли. Рана була складною, але з Божою поміччю здоров'я поправили. І про моральний бік держави подбала гідно — Указом Президента України старший солдат Віталій Тининику удостоєний ордена «За мужність» III ступеня.

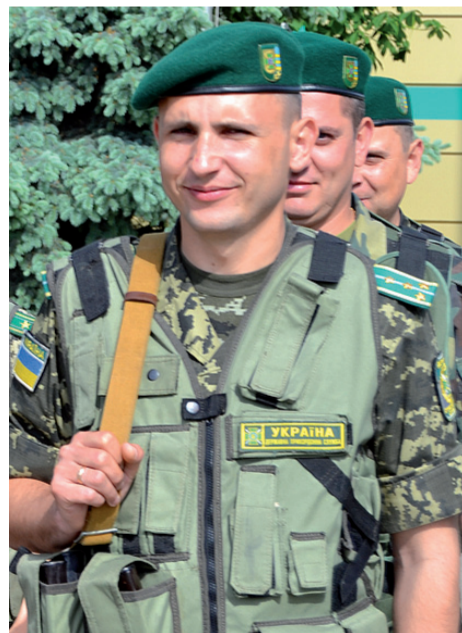
Пишаються ним земляки та колеги. Днями управління Могилів-Подільського загону відвідав голова Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій і під час зустрічі з особовим складом вручив Віталію цінний подарунок — годинник.

Вийшовши зі шпиталю, Віталій Тининику планує повернутися на бойові позиції.

«Зараз ми потрібні Батьківщині як ніколи! І хто, якщо не ми, її захистить?!», — підкреслює герой-прикордонник. ■

По лезу життя

...Початок червня 2014 року. Луганський прикордонний загін в облозі — терористи зі зброєю оточили гарнізон прикордонників. Розпочався шквальний обстріл штабу військової частини. Бандити вели прицільний вогонь із прилеглих багатоповерхівок, де проживали люди. Прикордонники ж стріляли лише по відкритих ділянках місцевості, адже в житлових будинках знаходилися мирні люди. Бій тривав довго та напружено. Серед героїв, які захищали до останнього форпост недоторканності кордонів України, був капітан Володимир Пліченко.

Олег МЕЛЬНИК,
фото Олександра ТРОХИМЦЯ

Зелений кашкет Володимир мріяв носити з дитинства. Дві тисячі третього року він вступив до Національної академії Держприкордонслужби України, після закінчення якої отримав призначення в Фороський прикордонний загін спеціального призначення. Згодом молодого офіцера перевели до Бердянського прикордонного загону, а потім до Керченського ЗМО.

За цей час прикордонник встиг одружитися та стати батьком сина-первістка, якого назвали Данилом. Самі ж Володимир та його дружина Ірина родом із Донбасу. Тож коли в липні 2012 року офіцер отримав пропозицію проходити службу в Луганському прикордонному загоні на посаді старшого офіцера, з радістю погодився. Згодом, у грудні 2013-го, в сім'ї Пліченків народився другий син — Ярослав.

А на східному кордоні сталося все тривожніше. В Луганську озброєні сепаратисти нахабним чином розпочали захоплювати владу. Значна частина місцевих правоохоронців перейшла на їхній бік, лише «зелені кашкети» продовжували мужньо захищати державний кордон. Це аж ніяк не влаштувало «проросійських патріотів»: почастішали бойові зіткнення з прикордонними нарядами та обстріли колон з військовою технікою.

Події, що трапилися 2 червня 2014 року, назавжди закарбувалися в пам'яті Володимира. Напередодні цього дня капітан Пліченко заступив у добовий наряд вартовим. Його пост знаходився в районі автопарку управління Луганського прикордонного загону. На даху будівлі КТП, з засипаними піском мішками, було облаштовано місце несення служби. Завдяки тому, що військово-містечко управління загону розташовувалося на околиці Луганська, удень з цього спостережного пункту можна було бачити навколишню місцевість

більше, ніж на кілометр. Добре проглядалися поля навколо загону, дорога в напрямку міста Краснодон та багатоповерхові житлові будинки обласного центру.

Час несення служби на варті капітану Пліченку випав з третьої до п'ятої години. Ще перед тим, як заступити на свій пост, від начальника варті він отримав інформацію, що вартовий, який ніс до цього службу на даху будівлі штабу, за допомогою тепловізора помітив у посадці, на відстані трьохсот метрів від розташування штабу загону, групу людей — близько 15 чоловік.

Змінюючи вартового на посту, Володимир розпочав вести спостереження за навколишньою місцевістю. О 3.15 ночі він помітив, що дорогою в його бік рухаються два автомобілі... з вимкненими фарами. Першим їхав легковик, а за ним — вантажівка. Потім остання звернула в поле і зупинилася. Із неї вискочили невідомі люди, які стали вносити ящики та розгортати мінометні позиції. Капітан негайно повідомив про це начальника варті, а сам продовжував спостерігати за діями чужинців.

О 3.30 з їхнього боку в небо злетіла червона ракета, після чого шквал вогню завис над розташуванням прикордонників. Стріляли з усіх напрямків: з близьких посадок, з даху та вікон навколишніх висотних житлових будинків. Вогонь вівся не лише з автоматів і снайперських гвинтівків, нападаючі використовували ручні протитанкові гранатомети, міномети, автоматичні та підствольні гранатомети.

Зайнявши вогневу позицію, капітан почав вести вогонь по мінометних розрахунках. У відповідь його стали обстрілювати з різних боків. Несподівано пролунав гучний вибух — це за мішками з піском розірвалася граната з ГП-25. Мішки загорілися. Офіцер зрозумів: з цього місця треба відходити. Шляхів відступу було два. Перший — спуститися з даху металевими сходами, але вони були під шквальним вогнем. Другий — стрибнути на дах автобуса, який заздалегідь для резервного шляху відходу був підігнаний під будівлю КТП. Володимир обрав другий. Зі всією екіпіровкою, вага якої спільно з бронезилетом складала близько 15 кілограмів, він стрибнув на автобус. Уже в повітрі

його наздогнала ворожа куля, вцілівши у плече. Від болю тіло розвернулося і замість того, щоб приземлитися на обидві ноги, він упав на одну. Кістки лівої стопи від удару зламалися. Перекотившись по даху автобуса, капітан упав на землю... головою донизу.

Того дня на КТП чергували прапорщики Денис Хадеєв та Олексій Німенко. Побачивши, як капітан Пліченко впав на землю, вони втягли його в щілину між будівлею КТП та автобусом. Потім Олексій Німенко зняв з Володимира бронезилет та оглянув тіло. Денис Хадеєв в цей час своїм вогнем прикривав пораненого, хоча у самого куля пройшла навиліт через ікру правої ноги. Коли біля автобуса, за яким сховалися прикордонники, вибухнула граната, її осколками посікло спину прапорщика Німенка — він отримав контузію, а з вух текла кров.

У такому стані поранені пролежали протягом семи годин під постійним вогнем, бо кулі снайпера час від часу вривалися в землю біля автобуса. Коли в будівлю КТП влучила граната з РПГ-7, півстіни відколося та впало, ледь не заваливши собою прикордонників. Треба було негайно переміститися в інше місце. Капітан Пліченко намагався підвестися, але одразу впав від болю в носі. Залишалося одне — повзти. Ховаючись за бетонними плитами, він доповз до складу РХБЗ, з якого вибігли прикордонники. Підхопивши офіцера на руки, вони занесли його до приміщення і лише тоді змогли надати медичну допомогу та перев'язати рани. Дві години потому поранених прикордонників вдалося вивести до Луганської лікарні.

Потім були складні операції, апарати Єлізарова, місяці лікування, реабілітації та знову повторні операції. І як результат — офіцерові вдалося повністю відновити повноцінну роботу кінцівок.

...Зараз, уже майор, Володимир Пліченко одужав та знову перебуває в строю, в готовності до виконання нових завдань з охорони державного кордону України. Тож попереду у нього — мужньої людини — ще довга й, віряться, щаслива стежина життя люблячого чоловіка і батька двох чудових синів. ■

ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Віктор Дмитрович Капшук, Герой Радянського Союзу, ветеран Державної прикордонної служби України, полковник, учасник війни в Афганістані:

— Нашим хлопцям, які перебувають на передовій, нині водночас і важко, і легко. Легко тому, що вони боронять рідну землю від зазіхань проросійських бойовиків, які, проігнорувавши всі можливі домовленості, продовжують обстрілювати позиції сил АТО та тероризувати місцеве населення, позбавляючи його надії на мир і спокій. А важко тому, що споконвічні наші сусіди — росіяни, які присягалися у буцімто братній любові, тепер ведуть вогонь по мирних містах і селах нашої держави, вбиваючи й калічаючи наших людей. Північний сусід посилає до нас, не парламентарів, а диверсійні групи ГРУ російського генштабу, націлені на вбивство наших громадян та знищення інфраструктури. Чи не варто схаменутися тим, хто так далеко зайшов у своїй «братній любові» до нас?!

Водночас хочу побажати своїм бойовим побратимам там, на передовій, стійкості й терпіння. Пам'ятайте, що кожна війна закінчується, а значить обов'язково настане мир! Всім тим, хто зустрічає День прикордонника на бойових постах, опорних пунктах, на чергуванні, бажаю якомога швидше повернутися до своїх родин!

Микола Іванович Журавель, ветеран Державної прикордонної служби України, полковник, учасник війни в Афганістані:

— Для мене як прикордонника з багаторічним стажем 28 травня — день особливий і не лише

Одного разу, перебуваючи у дружній компанії разом з десантниками, почув, мовляв: ось у нас, десантури, є відповідне гасло, яке можна вважати за кредо нашої служби: «Ніхто крім нас!» А ви, погранці, чим можете похвалитися? На цей закид зовсім юний, однак кмітливий і водночас дотепний лейтенант миттєво відреагував: «Хто, як не ми?!» І справді: як часто саме ці слова ставали для багатьох наших прикордонників актуальними саме там, на передовій, де рвуться снаряди, де лунають кулеметні черги, де чатує смерть. Напередодні Дня прикордонника ми попрохали прикордонників — представників декількох поколінь — привітати своїх побратимів з професійним святом. Під час спілкування переконались у тому, що, дійсно, колишніх прикордонників не буває, що для багатьох із них кордон — на все життя, а гасло: «Хто, як не ми?!» без застережень відповідає єству нашого прикордонного відомства.

тому, що саме цього дня всі причетні до охорони державного кордону збираються, щоб відзначити своє професійне свято, а, насамперед, це — день зустрічі зі своїми побратимами. І неважливо, хто з нас скільки прослужив, важливий сам факт причетності до цього особливого роду військ, якщо хочете, особливої касті людей у погонах. Сьогоднішнє святкування Дня прикордонника відбувається з гірким присмаком скорботи і суму за загиблими побратимами. Зокрема, користуючись нагодою, хочу згадати прикордонників Навчального центру, який носить ім'я полегло під час виконання бойового завдання на сході нашої держави генерал-майора Ігоря Момота. Саме наші, оршанецькі прикордонники, відкрили лік болючим втратам прикордонного відомства. Однак ми завжди будемо пам'ятати своїх побратимів, які до кінця виконали свій священний обов'язок. Назавжди в наших серцях житимуть імена генерала Ігоря Момота, майора Миколи Зайцева, майора Віталія Вінніченка, прапорщика Сергія Єпіфанова, добровольця Павла Лазаренка, капітана Сергія Лифаря та інших прикордонників, які віддали свої життя за честь і незалежність нашої Батьківщини, виконавши свій військовий обов'язок...

Анатолій Андрійович Макаров, голова комітету організації ветеранів Державної прикордонної служби України, генерал-лейтенант у відставці:

— Така вже наша доля — першими зустрічати на кордоні не тільки друзів і гостей, а й ворогів. Нещодавно ми відзначили 70-ту річницю Великої перемоги над нацизмом. Хочу зауважити, що вона була б неможливою без стійкості наших прикордонників, які прийняли на себе перший удар ворога та стали на захист рідної землі. Персонаж моєї улюбленої кінострічки «Офіцери» — командир ескадрону, до речі, за сценарієм, колишній офіцер зразкової армії, який згодом став знову таки «кіношним» — начальником прикордонної застави, звертається до командира взводу, якого зіграв легендарний актор Георгій Юматов, з такими словами: «Є така професія — Батьківщину захищати!» Попри те, що ця кінострічка вийшла на екрани колишнього Радянського Союзу понад сорок років

тому, слова ці й донині не втратили своєї актуальності. А особливо вони значимі для нинішнього покоління прикордонників, яке сьогодні захищає нашу Батьківщину. Тому, дорогі наші побратими, вітаю вас зі святом — Днем прикордонника! Бажаю вам щастя і міцного здоров'я, а вашим родинам — терпіння і мирного неба!

Олег Іванович Іващенко, старший прапорщик, учасник АТО:

— Альтернативи у виборі професії у мене не було. Мій батько — старший прапорщик Іван Антонович Іващенко — прикордонник з багаторічним стажем, мій старший брат Ігор — офіцер-прикордонник. Я народився в далекій і сонячній Туркменії, можна сказати, на заставі, тому з дитинства зелений колір кашкета і кордон для мене — речі настільки природні, що я навіть не уявляю свого життя без них. Цього дня я хочу привітати зі святом насамперед свою велику прикордонну родину,

батьків, брата і, звичайно ж, дружину Анжелу, яка розділила зі мною нелегку долю прикордонника. Хочу передати також вітання своїм бойовим побратимам, з якими там, на сході нашої держави, доводилося ділити і набої, і воду, і сухпай. Насамперед Руслану Горі, Віталію «Трансформеру», Гриші «д'Артаньяну», Віталію Клешову та Ігорю Свербі. З Днем прикордонника!

Михайло Іванович Овсянников, ветеран Державної прикордонної служби України, полковник, воїн-інтернаціоналіст:

— Ми, ветерани-прикордонники, надзвичайно боляче реагуємо на події, які відбуваються на сході нашої держави, де йде справжня війна. На передовій нині перебувають прикордонники, які з честю виконують свій обов'язок. На жаль, за безпеку країни та її громадян сплачено надто дорожчу ціну. Водночас ми віримо, що війна закінчиться, настане такий очікуваний мир і солдати повернуться до своїх родин.

Цього святкового дня я хочу побажати прикордонникам мирного неба, здоров'я й терпіння.

Валерій Валерійович Константинов, член Громадської ради Державної прикордонної служби України, сержант запасу, волонтер:

— Хочу привітати всіх прикордонників з професійним святом. Після «учебки» у Великих Мостах мені довелося служити в Гродненському прикордонному загоні. На все життя я запам'ятав свій перший вихід на охорону державного кордону колишнього Радянського Союзу. Звичайно, коли бачу зелений кашкет чи берет, тішусь, адже також

причетний до прикордонного братства. Нинішньому поколінню «зелених кашкетів» випала небезпечна місія — боронити державу від російських зайд. Тому насамперед моє вітання направлено прикордонникам, які несуть службу на передовій. Пам'ятайте: ви не одні, за вами з надією спостерігає весь світ, адже ви нині — форпост проти печерного тероризму, який продукує наша північна сусідка.

Тамара Василівна Наталевич, голова профспілки Навчального центру, екскурсовод Центрального музею Державної прикордонної служби України, старший сержант запасу:

— Дорогі наші прикордонники! Вітаю вас із професійним святом! За кілька років існування Центрального музею Держприкордонслужби його експозицію відвідали сотні, тисячі курсантів, резервістів і офіцерів служби. Є в цьому певний символізм, адже після відповідної професійної підготовки та відвідин головного музею Прикордонної служби значна частина вас відправлялася на передову. І я, розповідаючи про звитягу прикордонників буремного 41-го та про подвиг воїнів, які виконували свій обов'язок у далекому Афганістані, бачила ваші мужні, рішучі й вольові обличчя і бажання відстояти нашу Батьківщину. Нині в нашому музеї готується до відкриття експозиція, присвячена подвигу прикордонників під час проведення антитерористичної операції. Працівники музею з натхненням працюють над достовірним відображенням подій на сході України, над збереженням пам'яті про загиблих, адже більша частина експонатів — це особисті речі наших прикордонників.

Хотілося б окремо привітати матерів і вдів наших героїв. Мабуть, не стачить сил втішити вас, дорогі наші! Адже ви втратили найцінніше, що у вас було: дітей і чоловіків. Однак пам'ятайте: допоки існуватиме наша служба, вона буде пишати своїми героями, які в годину випробувань віддали найдорожче — своє життя!

Олександр ФІЛЬ, Науково-дослідний інститут ДПСУ

ПРО ПРИСВОЄННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЗВАНЬ

від 19 травня 2015 року №410-ос
по Навчальному центру підготовки молодших спеціалістів Державної прикордонної служби України

підполковник
майору ШИНКЕВИЧУ Олексію Сергійовичу

від 23 травня 2015 року №418-ос
по Адміністрації Державної прикордонної служби України

полковник
підполковнику СИДОРКУ Володимирі
Валентиновичу
підполковник
майору ВАСИЛИК Юлії Василівні

по Східному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України

підполковник
майору СВИРГУНЕНКУ Сергію
Миколайовичу

по ОКПП «Київ» Державної прикордонної служби України

майор
капітану ПАРАЩУКУ Олександрі Івановичу
по Окремій комендатурі охорони і забезпечення ДПСУ

підполковник
майору МЕЛЕШКУ Олександрі Михайловичу

Управління кадрового забезпечення АДПСУ

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Від щирого серця та з великою любов'ю найкращого в світі сина та брата – сержанта Донецького прикордонного загону ВПС «Ялта» СУПРУНА Віталія Олександровича вітаємо з Днем прикордонника!
Поки спимо, ти на посту,
Ти бережеш країну всю,
А ми молити будем Бога,

Щоб рівною була твоя дорога.
Щоб був здоровим, не хворів,
Своєю силою кордон зміцнив.
Море щастя, радості, любові,
Щоб був улюбленцем ти долі,
Дослужив до генерала,
Щоб вся країна про тебе знала!
Мама, тато, брат Володимир

З НАГОДИ СВЯТА

Дітей героїв не забудуть

Напередодні професійного свята прикордонників представники Української православної церкви Київського патріархату вручили подарунки дітям воїнів Навчального центру Держприкордонслужби України, котрі героїчно загинули, виконуючи свій військовий обов'язок на сході нашої держави.

Катерина СОРОКОПУД

— Від імені владика Іоана ми передаємо ці дарунки тим дітям, батьки яких віддали життя за рідну землю, за Батьківщину і за нас. Вони захищали наше життя. Господь говорить так: «Найбільший вияв любові — це коли ти покладаєш життя своє за інших». Тому саме напередодні професійного свята ми ще раз хочемо запевнити, що жодна дитина героїв-прикордонників не забута», — підкреслив військовий капелан отець Василь.

Священнослужителі передали дітям солодощі, іграшки та дитяче вбрання. Наймолодшою серед діток була Лідія

Зайцева. Дівчинці того дня виповнився один рік, однак піростатиме вона вже без свого тата.

Звичайно, жоден подарунок не замінить дитині рідну людину, але увага маленьким українцям, а тим паче тим, батьки яких загинули за нашу Батьківщину, сьогодні вкрай необхідна. Зазначимо, що представники УПЦ КП вже не вперше виявляють свою турботу нашим правоохоронцям і членам їхніх сімей. Свого часу вони споряджали прикордонників Центру в зону АТО і продуктами харчування, і одягом. І, звісно ж, повсякчас своїми духовними настановами підбадьорюють наших хлопців, аби ті ніколи не падали духом. ■

ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

Моє життя — моя війна

Моє життя — моя війна,
Мій пошук ще не згубленого раю.
Мій Боже, загостри меча,
Яким кайдани лиха розрубаю.

Хай згине марнославство і пиха,
Мій заклик хай лунає голосніше.
О, Боже, збережи лиш від гріха,
Бо честь для воїна в житті — найголовніше.

Мар'яна МАРКОВИЧ

Україна

Наша рідна ненько Україно,
Розірвали тебе на шматки,
Але люди хочуть бути єдині,
Слава Україні навіки!

Не хочемо, щоб чоботом ворожим
Ступали москаляки по землі.
Боронимо тебе, наша ненько,
Благаємо, ти тільки потерпи.

Згвалтована, розкрадена, побита
Україна заливається слізьми,

Боже всемогутній, Тебе молим:
Врятуй нашу державу і спаси.

Повернуться солдати до домівок,
Пригорнуться до своїх діточок,
Згадають в храмі всіх загиблих,
Наставлять до ікон свічок.

Прийде день і відбушують «Гради»,
Зацвітуть квіти на могилах у білиців.
Хай буде вам земля легеньким пухом,
Всім тим, хто на війні не уцілів.

Вірш про Донбас

У такий нелегкий для країни час,
Молимо Господа: «Врятуй Донбас»,
Живими хай повернуться сини,
Матусі їх чекають із війни.

Ніхто не міг подумати про те,
Що брат на брата з вилами піде,
Мабуть, не буде каяття,
Стогне від образ свята земля.

Люди, схаменіться ради Бога,
Вам на схід зачинена дорога.

Хлопці будуть битися до смерті,
Хоч і доведеться їм померти.

Скільки матері будуть волати,
Зі слізьми до домовин припадати,
Скільки будуть сивіти батьки,
Як тепер їм жити на землі?

Браття, ми молимося за Вас,
Віримо, що вистійте Донбас,
Що країна підніметься з руїн,
І нарешті запанує мир.

Ірина СТОРОЖУК

ПАМ'ЯТІ ТОВАРИШІВ

24 травня трагічно пішов із життя начальник служби безпеки польотів — старший інспектор авіаційного управління Департаменту охорони державного кордону Адміністрації Держприкордонслужби України полковник Дмитро Вікторович МАРМУТА.

Понад 30 років він присвятив військовій службі. Полковник Мармута був одним із кращих пілотів прикордонної авіації. На його рахунку сотні вильотів на охорону державного кордону та виключної (морської) економічної зони України. А протягом останнього року Дмитро Вікторович здійснив десятки польотів у зону АТО, звідки евакуював більше 100 поранених. Проте зараз безжална смерть передчасно забрала від нас цього бездоганного офіцера, вірного товариша, щиро та добру людину.

Дмитра Вікторовича вирізняли доброзичливість, надійність і відданість довіреній справі. За високі моральні якості його шанували усі, кому довелося працювати і служити поруч. Він як ніхто вмів цінувати життя з усіма його радощами та повсякденними турботами.

Персонал Адміністрації Держприкордонслужби, авіаційного управління та Інформаційного агентства ДПСУ, усі хто знав Дмитра Вікторовича Мармута, глибоко сумують і висловлюють щирі співчуття його рідним і близьким з приводу трагічної втрати. Світла пам'ять про гарного товариша, колегу-офіцера назавжди збережеться у наших серцях.

Колегія, весь особовий склад Державної прикордонної служби України висловлює щирі співчуття з приводу тяжкої, непоправної втрати — смерті нашого колеги — полковника запасу Сергія Володимировича ДОРОФЕЄВА.

Смерть вирвала з життя сповнену енергії та життєвих сил людину, яка присвятила себе справі служіння Батьківщині, зробила значний вклад у становлення та розвиток прикордонного відомства незалежної України, і, зокрема, інформаційно-аналітичного управління Департаменту охорони державного кордону.

Сьогодні ми разом із рідними та близькими Сергія Володимировича низько схиляємо голови у скорботі.

У пам'яті всіх, хто знав і служив разом із полковником Дорофєєвим, він залишиться надійним і чуйним колегою, людиною, яка вірно служила Батьківщині та обраній справі.

Світла пам'ять про Сергія Володимировича назавжди залишиться в наших серцях.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 41103
Наклад: 5050 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net